

SEMMI ROMANTIKA

Családi ház Nagykovácsiban

Szöveg: Torma Tamása | Építész: Tima Zoltán | Fotó: Bujnovszky Tamás

← ← Tiszta mértan, vízszintesek és függőlegesek

← A nappaliból nyíló teraszoldal

↓ A nappaliból tág kilátás nyílik a kertre

CSALÁDI HÁZ... EZZEL VALAMI OLYAN KEDÉLYESET SZOKTUNK JELÖLNI, AMINEK SZÉP VÖRÖS CSERÉPTETEJE VAN – ESETLEG MANZÁRDDAL (TERMÉSZETESEN), BÁRMIT JELENTSEN IS EZ . LEGYEN LEHETŐLEG TÉGLÁBÓL, AMI A KI-ÜLÉSRE, BOROZGATÁSRA ALKALMAS VERANDÁN TALÁN KÜLÖN MEG IS MUTATJA MAGÁT.

← A bútorzat szint ad a homogén belvilágnak

↓ A két épülettömböt találkozásuknál, azaz középen egy pillér és a kandallót is magába fogadó T idom tartja

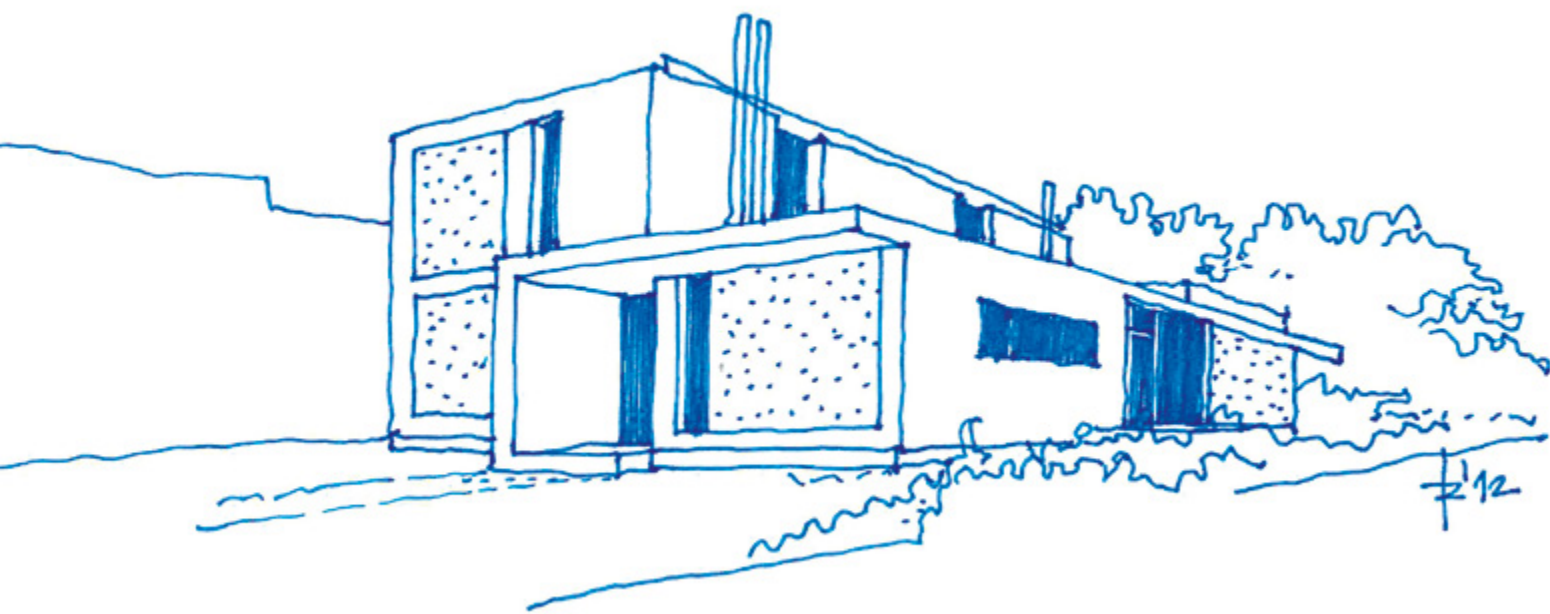
E ház határozottan nem is villa, amikkel egyébként szerencsére manapság már egyre gyakrabban találkozhatunk. Tehát nem villa, mert méreteiből, a bepakolt funkciókból célzatosan hiányzik az az extrém faktor, amit a kivagyiság vagy kivételességre törekvés táplál. Szóval elsősorban csak lakni akarunk valahol, és a körítés nem számít annyira.

Persze természetesen számít. Jól látszik ez a nagykovácsi Kaszáló utcában is, hiszen ahány ház, annyiféle válasz a lakhatásra. A tipikusnál egy kategóriával újabb és gazdagabb agglomerációs környezetben járunk. A tekintet még a durva téli szürkületben is néhány szempillan-

tás alatt képes befogni a mediterrán ihletésű alacsony és féltetőket, napelemes és tornácós családi házakat, üres telket, téglával kombinált és rusztikus lécekből kirakott kerítést. Az iskola közelében viszonylag friss negyed ez – ahogy az utca neve is mutatja –, de ha lefelé, a főtca felé nézünk, azért a pásztázásunkba néhány régi (családi) ház hátsó udvara is beköszön.

Akad tehát itt minden elképzelhető abból, amit az elmúlt évtized tengerparti nyaralásokban megedzett vágyai, költségkímélő kényeserei és kényeszerkezetei egymásra, illetve egymás mellé helyezhettek. Itt áll az általunk kiszemelt ház, persze lapostetős, még keríté-

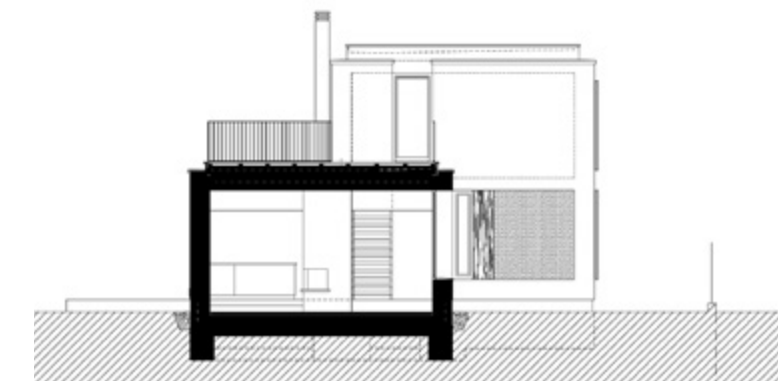
se sincs. Tiszta mértan, vízszintesek és függőlegesek, semmi organikus vöröslő cserép vagy téglá; egy magasabb téglatest az alacsonyabb, fekvő téglakubusznak támaszkodva áll. Persze, ha ez egy totális nyugalmi helyzet lenne, nem is volna több a hetedikes fizikakönyvnél, de ahogy odatámaszkodik, ráül, abban némi feszültség is teremtődik. Nem sok, de éppen annyi, hogy érdekes legyen, és történetesen ott a bejárat. És a bejárat egyben tengely is lesz, ami hátul az épülethez tapadó teraszban végződik. Kézenfekvő fordulat lenne azt állítani, hogy ez a skandináv szikárság talán nem is illik

← Az enteriőr hangsúlyos eleme a lebegő hatású lépcső

Vezető tervező:
Tima Zoltán
Munkatársak:
Hegedűs Judit, Schreiber Gábor
Alapterület (nettó):
165 m²

← Meglepő képi beállítás: a tetőn vagyunk, a kétszintes épületrész felső szintjének részletét látjuk

↓ A bejárat egyben tengely is lesz: ami hátul az épülethez tapadó teraszban végződik

ebbe a városzéli mindenfélebe, de ez nem igaz, mert közelébe érve már csak vele foglalkozunk. Tömbszerű tömörség, ami belül levegős egyetűrségre vált, az előtérből előbb a konyhasarokba lépünk, majd az ebédlő rész mellett tovább haladva eljutunk a nappaliig – ami már újra kint, a nagyobbik teraszban folytatódik. Szolid lehatárolásokkal, nyugodt, homogén felületek között haladunk előre (a két épülettömböt találkozá-

suknál, azaz középen egy pillér és a kandallót is magába fogadó T idom tartja), egyedül az emeleti lépcsőfeljáró lebegni látszó, fém-fa rácsozata válik kivételes hangsúlyúvá. Itt a fekete és faszín, nem pedig a fehér és szürke világos egyszerűsége határozza meg ezt a családi házat, valamint az egyszerű tagolás: felül a három gyerek szobái egy fürdővel, alul a közös részek mellett még a felnőtt háló és egy vendégszoba kaptak helyet.

Mindez nagyjából 170 négyzetméteren, ami a környező villák között – és szigorúan ingatlanforgalmazási értelemben – átlagosnak tekinthető. De csak rá kell nézni, hogy lássuk, hogy ez se közelről, se távolról nem minden.